

– /* Style Definitions */ p.MsoNormal, li.MsoNormal, div.MsoNormal {mso-style-parent:“”; margin:0cm; margin-bottom:.0001pt; mso-pagination:widow-orphan; font-size:13.0pt; font-family:Arial; mso-fareast-font-family:“Times New Roman”; mso-bidi-font-family:“Times New Roman”;} @page Section1 {size:595.3pt 841.9pt; margin:70.85pt 70.85pt 70.85pt 70.85pt; mso-header-margin:35.4pt; mso-footer-margin:35.4pt; mso-paper-source:0;} div.Section1 {page:Section1;} --–

A “Segítség, komolyzene!” című sorozat idei évadjának első állomásaként Beethoven III. - „Eroica” szimfóniáját boncolgatta a Pannon Filharmonikusok zenekarának előadásában Bujtor Balázs első koncertmester (képünkön mikrofonnal), László Csaba színművész segítségével. Egyébként a gyermekeknek és szüleiknek szóló, a komolyzenét népszerűsítő előadásra szombaton este került sor, kivételesen az együttes próbatermében, a Zeneparkban.

Igazságtalanság lenne kihagyni a sorból Vass Andrást, a zenekar állandó karmesterét, aki tökéletes partnere a fent említett két úriembernek. Nem csak a

zene, hanem a finom humor és irónia is úgy tűnik, a sajátja. Ebben persze Bujtor

viszi a prímet, aki lapunknak adott nyilatkozatában elmondta, hogy a humor ott és akkor keletkezik, hiszen az estnek csak a kereteit fektetik le precízen, azon belül pedig lehet improvizálni, akár a zenében. Nos, ebből nagyon jók a pécsiek, még akkor is, ha Beethoven kerül terítékre egy szimfóniája kapcsán.

Azt tudtuk, hogy a zenekar csodálatosan játszik, sőt ezt csütörtökön este meg is csodálhattuk a POTE aulájában, ráadásul az említett zeneszerző híres művét ott is előadták – nem akárhogyan – hatalmas sikerrel. A Zeneparkban viszont egy kicsit másképp kellett a témához nyúlni, hiszen a közönség zömmel gyerekekből állt, négy és tizennégy éves kor között, ahogy elnéztem. Természetesen nem lehet a komolyzenét megszerettetni úgy, hogy az érdeklődést ne keltsék fel iránta. Ez is ragyogóan ment. A művészek bemutatták a művet és a zeneszerző eszközeit, a szimfonikus zenekar előadásában. A zenei idézetek nagyon szemléletesek voltak és jól tette a sorozat magálmodója hogy nem törekedett a teljes zenemű előadására.

A gyerekek „motiválását” játék is szolgálta, amely nagy pedagógiai érzéssel a szerző munkásságára épített és szemmel láthatóan a közönség fel is készült ebből. Nem csak a kalandpark belépőjegye volt itt fontos, hanem az, hogy az est egy kicsit oldottabb és kapcsolódást szolgáló legyen. Ez is ragyogóan sikerült. Ha valaki nagyon nem bírta már a komolyzenét, azt egy emelettel feljebb játszóház „tehermentesítette” egy kis kézműves foglalkozással. A nagyon érdeklődő gyerekek viszont akár be is ülhettek a zenekar soraiba és testközelből nézhették, hallgathatták a zenekart, annak munkáját. Telitalálat ez is, tovább talán

nem is méltatom a produkciót, tessék elmenni gyermekestől, hiszen a puding próbája ugyebár az evés. Borítékolom, hogy senki sem fogja elcsapni a hasát és talán szülő-gyermek egyaránt vidámabb arccal tér haza, mint ahogy elindult Itt jegyzem meg, az első koncertmestertől megkérdeztem, miért nincs felnőtteknek szóló, hasonló programjuk? Szerintem lenne rá igény, ahogy elnézem ötlet és erő a kivitelezésre a másik oldalon is adott.

Ha kedvet csináltam a „Segítség komolyzene” programjához, akkor azok, akik most nem tudtak eljönni, a következőt november 22-én hallhatják, melynek témája a TV maci lesz, de egy kicsit másképp! A helyszín ekkor már a megszokott ANK Színházterem lesz.